

671.

Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami

z dnia 31 lipca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych o postępowaniu w razie zachorowania na cholera azjatycką podróżujących kolejami.

Na zasadzie art. 2 i art. 3 p. c ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, groźcami Państwu kłeską powszechną (Dz. U. R. P. № 61 poz. 388) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych co następuje:

§ 1. Jeżeli w pociągu zajdzie przypadek zachorowania lub śmierci na cholera azjatycką lub zostaną ujawnione objawy tej choroby, należy chorych lub zmarłych pozostawić w tym samym przedziale, w którym jechali; wszystkie zaś inne zdrowe osoby z tego samego przedziału i te osoby z wagonu, które z chorymi lub zmarłymi się stykały, należy na najbliższej stacji kolejowej przeprowadzić do innego opróżnionego przedziału, względnie wagonu, uważać je za podejrzane o chorobę i odwieść do najbliższej miejscowości, wyznaczonej instrukcją Ministra Kolei Żelaznych, w której, po zbadaniu przypadku przez lekarza, będą poddane zaszczepieniu i 5-ciodniowej obserwacji.

Osoby, które w ostatnich 6 miesiącach były szczepione przeciw cholera, ponownemu szczepieniu nie podlegają.

Osoby chore i zmarłe będą tym samym wagonem, w którym jechały, pod opieką odwiezione do miejscowości, w której istnieje najbliższy szpital epidemiczny, gdzie chory zostanie oddany do leczenia, zmarły zaś badaniu bakteriologicznemu.

§ 2. W tych wypadkach, w których zajdzie konieczność użycia podwody do przewiezienia chorych, zmarłych, lub podejrzanych o chorobę, wynikłe z tego wydatki pokrywa odnośny zarząd kolejowy na rachunek Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarjatu do walki z epidemjami.

Koszta utrzymania osób, poddanych obserwacji, jakoteż koszta szczepienia opłaca z funduszków samorządowych zarząd komunalny tej gminy, w której osoby te zostały zatrzymane dla obserwacji lub w której szczepienia dokonano. Wydatkowane przez zarząd komunalny sumy ulegają następnie zwrotowi ze strony Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarjatu do walki z epidemjami na podstawie przedstawionych mu rachunków wraz z dowodami kasowymi.

§ 3. Podwody użyte do przewiezienia osób chorych lub zmarłych będą poddane gruntownej dezynfekcji według obowiązujących przepisów, podwody zaś, w których jechały osoby podejrzane, podlegają dezynfekcji tylko w tym wypadku, gdyby jedna z przewiezionych osób w ciągu 5 dni zachorowała; podwoda ta nie może być jednak w ciągu owych 5 dni używana, a gdyby miała być wcześniej użyta, winna być uprzednio poddana takiej samej de-

zynfekcji, jak podwoda, w której przewieziono osoby chore lub zmarłe.

§ 4. Personel kolejowy, zarządy stacyjne, władze komunalne oraz organy policji państwowej, do których wiadomości doszły wypadki, omówione w § 1 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są dopilnować aby tryb postępowania z chorymi, zmarłymi lub podejrzanyymi o chorobę tudzież z użytymi dla ich przewozu podwodami, przepisany w § 1 i 3 był w każdym wypadku ściśle zachowany.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Naczelnny Nadzwyczajny Komisarz
do spraw walki z epidemjami:

Chodźko

Minister Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski